ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 2.7.2014
SWD(2014) 208 final

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΗΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

που συνοδεύει το έγγραφο

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

για την τροποποίηση των οδηγιών 2008/98/ΕΚ για τα απόβλητα, 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας, 1999/31/ΕΚ για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων, 2000/53/ΕΚ για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους και 2006/66/ΕΚ σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στηλών και συσσωρευτών, και 2012/19/ΕΕ σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού

{COM(2014) 397 final}
{SWD(2014) 207 final}
{SWD(2014) 209 final}
{SWD(2014) 210 final}

1. ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Παρά το ότι η διαχείριση των αποβλήτων εξακολουθεί να βελτιώνεται στην ΕΕ, η οικονομία της σήμερα χάνει σημαντική ποσότητα των δυνητικών δευτερογενών πρώτων υλών. Το 2010, η συνολική παραγωγή αποβλήτων στην ΕΕ ανήλθε σε 2.520 εκατομμύρια τόνους. Από το συνολικό αυτό ποσό, μόνο ένα περιορισμένο ποσοστό αποβλήτων (36 %) ανακυκλώθηκαν, ενώ το υπόλοιπο κατέληξε σε χώρους υγειονομικής ταφής ή αποτεφρώθηκε, εκ του οποίου περίπου 600 εκατομμύρια τόνοι θα μπορούσαν να ανακυκλωθούν ή να επαναχρησιμοποιηθούν. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η ΕΕ χάνει σημαντικές ευκαιρίες να βελτιώσει την αποδοτικότητα των πόρων της και να δημιουργήσει μια πιο κυκλική οικονομία, να δημιουργήσει ανάπτυξη και θέσεις εργασίας, να πάρει οικονομικά αποδοτικά μέτρα για τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και να μειώσει την εξάρτησή της από εισαγόμενες πρώτες ύλες.

Αν δεν αναληφθούν νέες πρωτοβουλίες ώστε να βελτιωθεί η διαχείριση των αποβλήτων στην ΕΕ, θα εξακολουθήσουν να χάνονται σημαντικές ποσότητες πολύτιμων πόρων τα επόμενα έτη. Χωρίς σαφή μεσοπρόθεσμη προοπτική, μεταξύ άλλων μέσω του καθορισμού στόχων, στην ΕΕ υπάρχει ο κίνδυνος να γίνονται όλο και περισσότερες επενδύσεις σε άκαμπτα και ευρείας κλίμακας έργα με επίκεντρο την επεξεργασία «υπολειμματικών» αποβλήτων, κάτι που μπορεί να ακυρώσει τις μακροπρόθεσμες φιλοδοξίες για τη βελτίωση της αποδοτικότητας των πόρων.

Η διάδοση βέλτιστων πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών θα παραμείνει περιορισμένη και οι οικονομικές συνθήκες δεν θα παρέχουν επαρκή κίνητρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, για την επαναχρησιμοποίηση ή την ανακύκλωσή τους. Κατά συνέπεια, θα εξακολουθήσουν να παρατηρούνται μεγάλες αποκλίσεις στις επιδόσεις των κρατών μελών στη διαχείριση των αποβλήτων. Επιπλέον, η ποιότητα των βασικών εργαλείων παρακολούθησης, όπως οι στατιστικές για την παραγωγή και τη διαχείριση αποβλήτων, θα εξακολουθήσει να μην είναι ικανοποιητική και ορισμένες υποχρεώσεις υποβολής στοιχείων θα παραμείνουν περίπλοκες χωρίς να προσφέρουν ιδιαίτερη προστιθέμενη αξία.

2. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

Η πρόταση συμβάλλει άμεσα στη «στρατηγική 2020» της ΕΕ, ιδίως στην εμβληματική της πρωτοβουλία «Μια Ευρώπη που χρησιμοποιεί αποτελεσματικά τους πόρους», και συνδέεται στενά με τον χάρτη πορείας της ΕΕ για την αποδοτική χρήση των πόρων, καθώς και με την πρωτοβουλία για τις πρώτες ύλες. Αποτελεί επίσης μια άμεση αντίδραση στις κοινές φιλοδοξίες της ΕΕ για τα απόβλητα και το περιβάλλον, όπως αποτυπώνονται στο 7ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον.

Η αρμοδιότητα της Ένωσης να αναλάβει δράση για τη διαχείριση των αποβλήτων απορρέει από το άρθρο 191 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, σύμφωνα με το οποίο «η πολιτική της Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος συμβάλλει, μεταξύ άλλων, στην προστασία και βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος, στην προστασία της υγείας του ανθρώπου, στη συνετή και ορθολογική χρησιμοποίηση των φυσικών πόρων και στην καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος».

Ειδικότερα, η πρόταση ανταποκρίνεται σε συγκεκριμένες ρήτρες επανεξέτασης σε τρεις νομοθετικές πράξεις της ΕΕ για τα απόβλητα (οδηγία-πλαίσιο για τα απόβλητα, οδηγία περί

υγειονομικής ταφής των αποβλήτων και οδηγία για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας), οι οποίες καλούν την Επιτροπή να επανεξετάζει τους υπάρχοντες στόχους διαχείρισης αποβλήτων. Η εμπειρία του παρελθόντος έχει δείξει ότι οι σκοποί και οι στόχοι της ΕΕ για τη διαχείριση των αποβλήτων έχουν αποτελέσει βασική κινητήρια δύναμη για τη βελτίωση της διαχείρισης των πόρων και των αποβλήτων στη συντριπτική πλειονότητα των κρατών μελών. Οι κοινοί σκοποί και στόχοι συμβάλλουν, επίσης, στη βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς της ΕΕ για τα απόβλητα, π.χ. παρέχοντας κατευθύνσεις για τη λήψη επενδυτικών αποφάσεων, διασφαλίζοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και εξασφαλίζοντας κάποια εναρμόνιση μεταξύ των εθνικών προγραμμάτων ευθύνης των παραγωγών. Οι στόχοι στο επίπεδο της ΕΕ είναι επίσης αναγκαίοι για να δημιουργηθεί η ελάχιστη κλίμακα ώστε η βιομηχανία της ΕΕ να επενδύσει σε νέες τεχνικές ανακύκλωσης.

Η πρόταση αντιμετωπίζει περιβαλλοντικά προβλήματα με διακρατικές επιπτώσεις, όπως είναι οι επιπτώσεις της ακατάλληλης διαχείρισης των αποβλήτων στις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, στην ατμοσφαιρική ρύπανση και στη δημιουργία απορριμμάτων, ιδίως στο θαλάσσιο περιβάλλον.

3. ΣΤΟΧΟΙ

Ο κύριος γενικός στόχος της πρότασης είναι να εξασφαλίσει ότι πολύτιμο υλικό που ενσωματώνουν τα απόβλητα επαναχρησιμοποιείται, ανακυκλώνεται και διοχετεύεται εκ νέου στην ευρωπαϊκή οικονομία με αποτελεσματικό τρόπο, δηλαδή για την επίτευξη προόδου προς μια κυκλική οικονομία, στην οποία τα απόβλητα αξιοποιούνται προοδευτικά ως πόροι και δημιουργούνται νέες οικονομικές ευκαιρίες και θέσεις εργασίας.

Οι ειδικοί στόχοι της πρότασης είναι:

- **Να απλουστεύσει τη νομοθεσία της ΕΕ για τα απόβλητα** διασαφηνίζοντας και απλοποιώντας τις μεθόδους μέτρησης που σχετίζονται με τους στόχους, προσαρμόζοντας και αποσαφηνίζοντας τους βασικούς ορισμούς, ενισχύοντας τη συνεκτικότητα των στόχων, απαλείφοντας παρωχημένες απαιτήσεις και απλουστεύοντας τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων.
- **Να ενισχύσει την παρακολούθηση** βελτιώνοντας την ποιότητα των στατιστικών για τα απόβλητα, ιδίως όσον αφορά τους στόχους και την πρόβλεψη τυχόν προβλημάτων εφαρμογής, μέσω μιας διαδικασίας «έγκαιρης προειδοποίησης».
- **Να εξασφαλίσει τη βέλτιστη διαχείριση των αποβλήτων σε όλα τα κράτη μέλη** προωθώντας τη διάδοση βέλτιστων πρακτικών και των βασικών εργαλείων, όπως είναι τα οικονομικά εργαλεία, και εξασφαλίζοντας ένα ελάχιστο επίπεδο εναρμόνισης των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού (EPR).
- Να καθορίσει μεσοπρόθεσμους στόχους για τα απόβλητα σύμφωνα με **τις φιλοδοξίες της ΕΕ** όσον αφορά την **αποδοτική χρήση των πόρων** και την πρόσβαση **στις πρώτες ύλες**.

Οι προτεινόμενοι επιχειρησιακοί στόχοι αντανακλούν τις φιλοδοξίες που καθορίζονται στο 7ο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον (7ο ΠΔΠ) που εγκρίθηκε πρόσφατα από το Συμβούλιο και το Κοινοβούλιο της ΕΕ:

- η παραγωγή αποβλήτων θα πρέπει να μειωθεί και να αποσυνδεθεί από την εξέλιξη του ΑΕγχΠ·
- η επαναχρησιμοποίηση και η ανακύκλωση θα πρέπει να πραγματοποιούνται στο μεγαλύτερο δυνατό επίπεδο·

- η αποτέφρωση θα πρέπει να περιορίζεται σε απόβλητα που δεν είναι ανακυκλώσιμα·
- η υγειονομική ταφή των ανακτήσιμων αποβλήτων θα πρέπει σταδιακά να καταργηθεί·
- τα θαλάσσια απορρίμματα θα πρέπει να μειωθούν σημαντικά.

Οι στόχοι απλούστευσης της νομοθεσίας και ελάφρυνσης της κανονιστικής επιβάρυνσης (και για τις ΜΜΕ), καθώς και της διασφάλισης ότι οι στόχοι είναι «κατάλληλοι για τον σκοπό» είναι απολύτως σύμφωνοι με τις προσπάθειες της Επιτροπής να εξασφαλίσει την καταλληλότητα του κανονιστικού πλαισίου. Επιπλέον, η πρόταση λαμβάνει σοβαρά υπόψη τα πορίσματα του «ελέγχου καταλληλότητας» (εκ των υστέρων αξιολόγηση) των πέντε οδηγιών για τη ροή αποβλήτων της ΕΕ (συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας) που διεξήχθη παράλληλα με την επανεξέταση των επιμέρους στόχων της ΕΕ για τα απόβλητα.

4. ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Με βάση εμπεριστατωμένη ανάλυση των προσπαθειών που απέβησαν επιτυχείς και μη στο παρελθόν και ύστερα από ευρεία διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη, επικράτησαν οι εξής τρεις επιλογές (και μια σειρά υποεπιλογών και ειδικών μέτρων) για λεπτομερέστερη ανάλυση:

Επιλογή 1 – Εξασφάλιση της πλήρους εφαρμογής:

- Δεν απαιτείται συμπληρωματική δράση της ΕΕ εκτός από την προώθηση της συμμόρφωσης

Επιλογή 2 – Απλούστευση, βελτίωση της παρακολούθησης, διάδοση των βέλτιστων πρακτικών:

- Ευθυγράμμιση ορισμών των βασικών εννοιών (π.χ. «ανακύκλωση» και «επαναχρησιμοποίηση») και κατάργηση των παρωχημένων απαιτήσεων
- Απλούστευση των μεθόδων μέτρησης (μόνο μία μέθοδος για τη μέτρηση των «οικιακών και παρόμοιων αποβλήτων») και των υποχρεώσεων υποβολής στοιχείων
- Δημιουργία εθνικών μητρώων για τη συλλογή και τη διαχείριση των αποβλήτων και υποχρέωση επαλήθευσης από τρίτο μέρος των βασικών στοιχείων και στατιστικών
- Θέσπιση διαδικασίας έγκαιρης προειδοποίησης για την παρακολούθηση των επιδόσεων των κρατών μελών και απαίτηση έγκαιρων διορθωτικών μέτρων, όταν χρειάζεται
- Θέσπιση ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των προγραμμάτων διευρυμένης ευθύνης των παραγωγών

Επιλογή 3 – Αναβάθμιση των στόχων της ΕΕ:

Λήφθηκαν υπόψη οι σημερινές επιδόσεις από τα πλέον προηγμένα κράτη μέλη και ο χρόνος που χρειάστηκε για να επιτευχθούν οι εν λόγω στόχοι, προκειμένου να προταθούν ρεαλιστικοί στόχοι και προθεσμίες για όλα τα κράτη μέλη και ταυτόχρονα να ικανοποιούνται οι κύριοι στόχοι του 7ου ΠΔΠ.

Επιλογή 3.1 – Αύξηση του στόχου ανακύκλωσης/επαναχρησιμοποίησης για τα αστικά απόβλητα:

- Χαμηλός: 60 % στόχος επαναχρησιμοποίησης/ανακύκλωσης έως το 2030· 50 % έως το 2025·
- Υψηλός: 70 % στόχος επαναχρησιμοποίησης/ανακύκλωσης έως το 2030· 60 % έως το 2025·

Επιλογή 3.2 – Αύξηση των στόχων ανακύκλωσης/επαναχρησιμοποίησης για τα απορρίμματα συσκευασίας:

- Αυξημένοι στόχοι που βασίζονται στα υλικά μεταξύ του 2020 και του 2030 (80 % συνολικά για την επαναχρησιμοποίηση/ανακύκλωση)
- Παραλλαγή: ειδικός ξεχωριστός στόχος για τα μη σιδηρούχα μέταλλα («διαχωρισμός μετάλλων»)

Επιλογή 3.3 – Σταδιακή κατάργηση της υγειονομικής ταφής των ανακτήσιμων αστικών αποβλήτων:

- Απαγόρευση για πλαστικό/χαρτί/γυαλί/μέταλλα έως το 2025 (κατ' ανώτατο όριο το 25 % θα υπόκειται σε υγειονομική ταφή), παγκόσμια απαγόρευση έως το 2030 (5 % κατ' ανώτατο όριο)

Επιλογή 3.4 – Συνδυασμός των επιλογών 3.1, 3.2 και 3.3:

Επιλογή 3.5 – Ίδια επιλογή με την επιλογή 3.4, με διαφορετικές προθεσμίες για διάφορες ομάδες χωρών

Επιλογή 3.6 – Ίδια επιλογή με την επιλογή 3.4, με συντομότερη προθεσμία για όλα τα κράτη μέλη και με τη δυνατότητα χρονικών παρεκκλίσεων για ορισμένα από αυτά

Επιλογή 3.7 – Ίδια επιλογή με την επιλογή 3.4, με επέκταση της απαγόρευσης υγειονομικής ταφής σε όλα τα απόβλητα που είναι παρόμοια με τα αστικά απόβλητα

5. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

Οι επιπτώσεις των συγκεκριμένων επιλογών πολιτικής αφορούν τις ακόλουθες βασικές πτυχές:

- **Το κόστος και η εξοικονόμηση** που συνεπάγονται η βελτιωμένη συλλογή και επεξεργασία αποβλήτων (π.χ. μεγαλύτερη επαναχρησιμοποίηση και ανακύκλωση). Προκειμένου να αυξηθούν τα ποσοστά ανακύκλωσης, τα συστήματα συλλογής αποβλήτων θα πρέπει να εξελιχθούν με την πάροδο του χρόνου, π.χ. από «συστήματα αυτόβουλης εναπόθεσης» σε συστήματα συλλογής «από πόρτα σε πόρτα». Το πρόσθετο επενδυτικό κόστος που συνεπάγεται η εξέλιξη αυτή θα μετριαστεί σταδιακά από το γεγονός ότι το κόστος συλλογής και επεξεργασίας για τα μικτά υπολειμματικά απόβλητα αναμένεται να μειωθεί, ενώ τα έσοδα από ανακυκλωμένα υλικά να αυξηθούν.
- **Τα οφέλη** που προκύπτουν από τη **μεγαλύτερη διαθεσιμότητα (δευτερογενών) πρώτων υλών**, γεγονός που περιορίζει τον κίνδυνο μελλοντικών αυξήσεων των τιμών πρώτων υλών για τον μεταποιητικό κλάδο της ΕΕ.
- **Τα οφέλη** από **τις αυξημένες ευκαιρίες ανάκτησης και ανακύκλωσης αποβλήτων** στην εσωτερική αγορά της ΕΕ (καλύτερη χρήση των υφιστάμενων και δημιουργία νέων καινοτόμων υποδομών επεξεργασίας αποβλήτων, κάτι που ευνοεί τον τομέα διαχείρισης αποβλήτων της ΕΕ).

- **Το κόστος και τα οφέλη** που συνδέονται με την **καλύτερη επιτήρηση, τη μειωμένη διοικητική επιβάρυνση και την απλούστευση**.
- **Τη δημιουργία θέσεων εργασίας**, δεδομένου ότι τα ανώτερα στρώματα της ιεράρχησης των αποβλήτων (συμπεριλαμβανομένης της χωριστής συλλογής, της επαναχρησιμοποίησης και της ανακύκλωσης) είναι γνωστό ότι διακρίνονται από μεγαλύτερη ένταση εργασίας σε σχέση με την απόρριψη και την αποτέφρωση αποβλήτων.
- **Οφέλη όσον αφορά την κοινωνική αποδοχή.** Οι υποδομές που είναι απαραίτητες για την επαναχρησιμοποίηση και την ανακύκλωση των αποβλήτων γενικά χαίρουν μεγαλύτερης κοινωνικής αποδοχής σε σύγκριση με τις εγκαταστάσεις απόρριψης και αποτέφρωσης αποβλήτων.
- **Τις θετικές περιβαλλοντικές συνέπειες**, τόσο άμεσες (καλύτερη διαχείριση των αποβλήτων, μειωμένοι ρυθμοί παραγωγής απορριμμάτων στο θαλάσσιο περιβάλλον) όσο και έμμεσες (χαμηλότερα επίπεδα εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου και ατμοσφαιρικής ρύπανσης χάρις στην αποτροπή της χρήσης παρθένων πρώτων υλών και ενέργειας). Ως εκ τούτου οι συνέπειες για την ανθρώπινη υγεία θα είναι επίσης θετικές.

Ενώ μια σειρά των εν λόγω συνεπειών (ιδίως όσων συνδέονται με την καλύτερη συλλογή των αποβλήτων, τα περιβαλλοντικά οφέλη και τη δημιουργία θέσεων εργασίας) μπορούν να εκφραστούν σε ποσοτικούς και χρηματικούς όρους, άλλες πτυχές μπορούν να περιγραφούν μόνο με ποιοτικότερα μέσα (για παράδειγμα, η μειωμένη εξάρτηση από εισαγόμενες πρώτες ύλες).

Παρά το ότι οι επιπτώσεις που προκύπτουν από την επιλογή 1 («πλήρη εφαρμογή») αξιολογήθηκαν σε σύγκριση με το σενάριο διατήρησης της ίδιας κατάστασης, οι επιπτώσεις της επιλογής 2 και 3 εντοπίστηκαν με σημείο αφετηρίας «την πλήρη εφαρμογή».

Επιλογή 1 – Πλήρης εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας

Το ετήσιο καθαρό κόστος (υψηλότερο κόστος συλλογής/επεξεργασίας μείον τα περιβαλλοντικά οφέλη) της εν λόγω επιλογής ανέρχεται, σύμφωνα με υπολογισμούς, σε 1500 εκατομμύρια ευρώ έως το 2020 και μειώνεται σταδιακά σε λιγότερο από 600 εκατομμύρια ευρώ έως το 2035 στην ΕΕ-28. Η εκτιμώμενη αύξηση στην άμεση απασχόληση είναι 36,761 ισοδύναμα πλήρους απασχόλησης.

Επιλογή 2 – Απλούστευση, βελτίωση της παρακολούθησης, διάδοση των βέλτιστων πρακτικών

Αν και η βελτίωση των στατιστικών, π.χ. μέσω των εθνικών μητρώων, θα απαιτήσει πρόσθετες προσπάθειες από ορισμένα κράτη μέλη, παράλληλα θα συμβάλει στη μείωση του κόστους υποβολής στοιχείων. Το προτεινόμενο «σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης» θα απαιτήσει προσπάθειες τόσο από την Επιτροπή όσο και από τα κράτη μέλη, αλλά ενδέχεται να μειώσει την ανάγκη κίνησης διαδικασιών επί παραβάσει σε μεταγενέστερο στάδιο, ενώ θα επιτρέψει να προληφθούν ακατάλληλες επενδύσεις. Η σημαντική απλούστευση των απαιτήσεων που πρέπει να τηρούν τα κράτη μέλη κατά την υποβολή στοιχείων θα επιτρέψει την εξοικονόμηση κόστους· τα εξοικονομούμενα κονδύλια θα χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη τυχόν καθαρού κόστους από τη λήψη μέτρων για τη βελτίωση της παρακολούθησης. Τέλος, η θέσπιση ελάχιστων προϋποθέσεων για την εφαρμογή των προγραμμάτων διευρυμένης

ευθύνης των παραγωγών θα αυξήσει μεταξύ άλλων τη σχέση κόστους/αποδοτικότητάς τους.

Επιλογή 3 – Αναβάθμιση των στόχων της ΕΕ

Για τα έτη 2014 έως 2030 οι βασικές επιπτώσεις των διαφόρων υποεπιλογών 3, οι οποίες περιγράφονται στο τμήμα 4 παραπάνω, συνοψίζονται στον πίνακα που ακολουθεί. Όπως φαίνεται στον πίνακα, έναςσυνδυασμός των υποεπιλογών 3.1, 3.2 και 3.3 (δηλ. των υποεπιλογών 3.4-7) παρέχει την καλύτερη αναλογία κόστους-οφέλους, ενώ παράλληλα δημιουργεί τις περισσότερες θέσεις εργασίας και εξασφαλίζει το μεγαλύτερο ποσοστό μείωσης των αερίων του θερμοκηπίου:

Επιλογή	Χρηματικό κόστος (καθαρή παρούσα αξία 2014-2030), δισεκατομμύρια ευρώ (1)	Εξωτερικό κόστος (καθαρή παρούσα αξία 2014-2030), δισεκατομμύρια ευρώ (2)	Καθαρό κοινωνικό κόστος (1+2)	Θέσεις εργασίας (Ισοδύναμα πλήρους απασχόλησης το 2030)	Εκατομμύρια τόνοι εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε $CO2_{eq}$ (2030)	Εκατομμύρια τόνοι εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου σε $CO2_{eq}$ (2014-2030)
Επιλογή 3.1- χαμηλός στόχος	-3,73	-3,96	-7,69	78.519	-23	-107
Επιλογή 3.1- υψηλός στόχος	-8,41	-8,49	-16,91	137.585	-39	-214
Επιλογή 3.2	-11,2	-8,45	-19,66	107.725	-20	-183
Επιλογή 3.2 – διαχωρισμός μετάλλων	-13,48	-10,05	-23,53	107.643	-24	-250
Επιλογή 3.3	5,64	-0,65	4,99	46.165	-13	-49
Επιλογή 3.4	-12,65	-13	-25,65	177.637	-44	-308
(1) Επιλογή 3.5 και 3.6	-13,62	-13,58	-27,2	177.628	-44	-320
(2) Επιλογή 3.7	-10,7	-18,3	-29		-62	-443

Σημείωση, το αρνητικό κόστος αντιπροσωπεύει όφελος

Οι επιλογές 3.4-7 παρέχουν μια συνεκτική προοπτική στη διαχείριση των αποβλήτων στην ΕΕ με βάση την παρελθούσα εμπειρία των πιο προηγμένων κρατών μελών: εφαρμόζονται σταδιακά περιορισμοί στην υγειονομική ταφή, παράλληλα με τη σταδιακή αύξηση των στόχων ανακύκλωσης· έτσι, αποφεύγεται η δημιουργία πλεονάζουσας ικανότητας

εγκαταστάσεων επεξεργασίας υπολειμματικών αποβλήτων, όπως είναι οι αποτεφρωτήρες ή άλλες εγκαταστάσεις με χαμηλές επιδόσεις.

Σε σύγκριση με την επιλογή «Πλήρης εφαρμογή», οι επιλογές 3.4-7 θα οδηγήσουν επίσης σε πρόσθετη μείωση των θαλάσσιων απορριμμάτων κατά 7% έως το 2020 και κατά 23% έως το 2030. Το πρόσθετο κόστος που θα εξοικονομηθεί από τις μειωμένες εισροές των θαλάσσιων απορριμμάτων εκτιμάται σε 136 εκατομμύρια ευρώ έως το 2030, κυρίως χάρη στη μείωση του καθαρισμού των ακτών και της αποφυγής ζημιών στον αλιευτικό εξοπλισμό και στα αλιευτικά σκάφη.

6. ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ

Ο παρακάτω πίνακας συνοψίζει τη σχετική συνεισφορά της κάθε επιλογής στους κύριους στόχους που περιγράφονται στο τμήμα 3. Μπορούν να συναχθούν τα ακόλουθα συμπεράσματα:

- Η επιλογή 2 θα ήταν χρήσιμη, για να στηριχτεί η εφαρμογή των υφιστάμενων στόχων, αλλά φαίνεται ότι είναι απαραίτητη, εάν πρόκειται να εφαρμοστούν οι νέοι προτεινόμενοι στόχοι. Τα μέτρα που προτείνονται στην επιλογή 2 συμβάλλουν στην επίτευξη των περισσότερων στόχων και θα πρέπει να εκληφθούν ως «συνοδευτικά μέτρα» που συμβάλλουν στη βελτίωση της συμμόρφωσης με τη νομοθεσία και την επίτευξη των στόχων.
- Οι επιλογές 3.1, 3.2 και 3.3 εξεταζόμενες μεμονωμένα δεν θα προσπορίσουν τα καλύτερα αποτελέσματα ως προς τη συνεκτικότητα των προτεινόμενων στόχων με τον λόγο κόστους/οφέλους. Η επιλογή 3.4 με την επέκταση της απαγόρευσης υγειονομικής ταφής (δηλ. η επιλογή 3.7) φαίνεται να είναι η πιο ελκυστική.

- Δεν υπάρχει σαφής προτίμηση μεταξύ της επιλογής 3.4 και των επιλογών 3.5 και 3.6: ο καθορισμός διαφορετικών στόχων για τα κράτη μέλη οδηγεί σε αυξημένη καθαρή παρούσα αξία, καθώς τα οφέλη από τη βελτίωση της διαχείρισης αποβλήτων καθίστανται εμφανή ταχύτερα σε ορισμένα κράτη μέλη, αλλά δυσχεραίνει τη νομοθεσία.

	Στόχος 1 - Απλούστευση	**Στόχος 2 - Βελτίωση της παρακολούθησης**	**Στόχος 3 - Διάδοση βέλτιστων πρακτικών**	**Στόχος 4 – Αποδοτική χρήση των πόρων**
Επιλογή 1	**0**	**0**	**0**	**0**
Επιλογή 2	+ + +	+ + +	+ +	+
Επιλογή 3				
Επιλογή 3.1- υψηλός στόχος	+	+	+ +	+
Επιλογή 3.1 - χαμηλός στόχος	+	+	+ + +	+ +
Επιλογή 3.2	+	+	+ +	+ +
Επιλογή 3.3	+ + +	+ +	+ + +	+ +
Επιλογή 3.4	+ +	+ +	+ + +	+ + +

Επιλογή 3.5	+ +	+ +	+ + +	+ + +
Επιλογή 3.6	+ + +	+ + +	+ + +	+ + +
Επιλογή 3.7				

Κατά συνέπεια, προτείνεται ένας συνδυασμός των επιλογών 2 και 3.7. Σε σύγκριση με την πλήρη εφαρμογή (επιλογή 1), ο συνδυασμός αυτός θα προσπορίσει διάφορα οφέλη και συγκεκριμένα:

- θα μειωθεί ο διοικητικός φόρτος, ιδίως για τις ΜΜΕ, θα απλουστευθεί και θα βελτιωθεί η εφαρμογή, μεταξύ άλλων με τη διατήρηση των στόχων που είναι «κατάλληλοι για τον σκοπό».

- Θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας – είναι δυνατόν να δημιουργηθούν τουλάχιστον 180.000 άμεσες θέσεις εργασίας έως το 2030, οι περισσότερες από τις οποίες είναι αδύνατον να μεταφερθούν εκτός της ΕΕ.

- Θα μειωθούν οι εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου – είναι δυνατόν να αποφευχθούν περίπου 443 εκατ. τόνοι αερίων του θερμοκηπίου μεταξύ 2014 και 2030.

- Οι δευτερογενείς πρώτες ύλες θα επανεισαχθούν στην οικονομία – ξεπερνώντας πάνω από δύο φορές την ποσότητα που ανακυκλώθηκε το 2011 με τα αστικά απόβλητα και τα απορρίμματα συσκευασίας. Τα προτεινόμενα μέτρα θα λειτουργήσουν ως καταλύτης, προκειμένου να εξασφαλιστεί η υλοποίηση όλων των στόχων της ΕΕ που θα συμβάλουν στην κάλυψη κατά 10% - 40% (ανάλογα με την πρώτη ύλη) της συνολικής ζήτησης για πρώτες ύλες στην ΕΕ.

- Θετικές συνέπειες για την ανταγωνιστικότητα στους τομείς της διαχείρισης και ανακύκλωσης αποβλήτων της ΕΕ, καθώς και στον τομέα της μεταποίησης (βελτίωση της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, μείωση των κινδύνων που συνδέονται με τις τιμές των πρώτων υλών και την πρόσβαση σε αυτές).

- Τα επίπεδα των θαλάσσιων απορριμμάτων θα είναι κατά 7% χαμηλότερα έως το 2020 και κατά 24% έως το 2030.

Οι προτεινόμενοι μεσοπρόθεσμοι στόχοι θα δώσουν στα κράτη μέλη και στους φορείς διαχείρισης αποβλήτων το αναγκαίο ξεκάθαρο μήνυμα, ώστε οι νέες επιχειρήσεις και επενδύσεις να μπορέσουν να προσαρμοστούν εγκαίρως και με την απαιτούμενη βεβαιότητα. Η παρελθούσα εμπειρία έχει δείξει ότι η βελτίωση της διαχείρισης αστικών αποβλήτων και των απορριμμάτων συσκευασίας σε συνδυασμό με την απαγόρευση της υγειονομικής ταφής, θα δράσουν ως καταλύτης για τη διαχείριση κάθε άλλου τύπου αποβλήτων.

7. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Οι περισσότερες στατιστικές όσον αφορά την παραγωγή και επεξεργασία αποβλήτων (ανακύκλωση, ανάκτηση, υγειονομική ταφή) συλλέγονται ήδη από τα κράτη μέλη και διαβιβάζονται στην Επιτροπή (Eurostat/ΓΔ ENV). Δεν προτείνονται νέοι στόχοι· θα πρέπει να αναβαθμιστούν και να διασαφηνιστούν ορισμένοι από τους υφιστάμενους στόχους, ενώ άλλοι θα αφαιρεθούν.

Με τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος (ΕΟΠ) θα σταθμίζεται κάθε τρία έτη η απόσταση που απομένει για την επίτευξη του στόχου, όπως αποτυπώνεται στις τελευταίες διαθέσιμες στατιστικές και στις προβλέψεις στοιχείων, ιδίως στο πλαίσιο της προτεινόμενης διαδικασίας «έγκαιρης προειδοποίησης». Είναι επίσης η πρόθεση του ΕΟΠ να επικαιροποιεί τακτικά την εκ των προτέρων (μοντέλο) και την εκ των υστέρων αξιολόγηση της επίδοσης των κρατών μελών ως προς τη διαχείριση των αστικών αποβλήτων. Στο μέλλον μπορούν επίσης να καταρτιστούν άλλοι τύποι δεικτών, όπως είναι ο δυνητικός όγκος αποβλήτων που χάνονται στην οικονομία της ΕΕ κάθε έτος, η χρήση δευτερογενών πρώτων υλών σε προϊόντα και στην αγορά.